

щина), отъ източната страна на върха и селото Тюркь-Арнаутларъ, отъ западната му страна; съ Делиорманскитѣ възвишения върхътъ е свързанъ

съ седловината, която се спуска отъ тѣзи възвишения на югъ отъ с. Шадж-кьой. Върхътъ е отъ горе плоскъ (324 надморска височина) и се спуска стръмно и отъ части скалистъ. Въ светилището сж били намѣрени плочи съ релефи още въ турско време. Въ Варненския музей се намиратъ №№ 67—69.

фиг. 43.

№ 67 (инв. III. № 56); фиг. 44.

Мраморна плоча отъ трапецообразна форма, отъ горе джгообразно закривена; при долния край 0·183 м., а при горния 0·173 м. шир., до 0·217 м. вис. и отъ 4 до 5·5 см. деб.; задната стѣна грубо обтесана. Релефно поле до 2·8 см. коритообразно вдлъбнато, въ проста рамка сръдно 0·16 м. шир. и до 0·175 м. вис..

Релефъ изпъкналъ, почти пластиченъ: конникъ съ меланообразна коса, обърнатъ съ

фиг. 44.